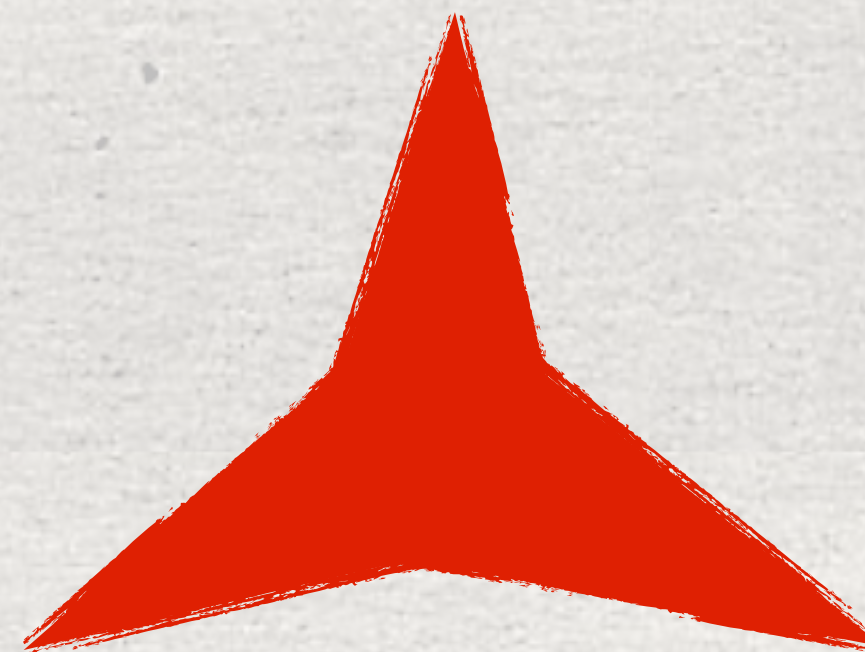
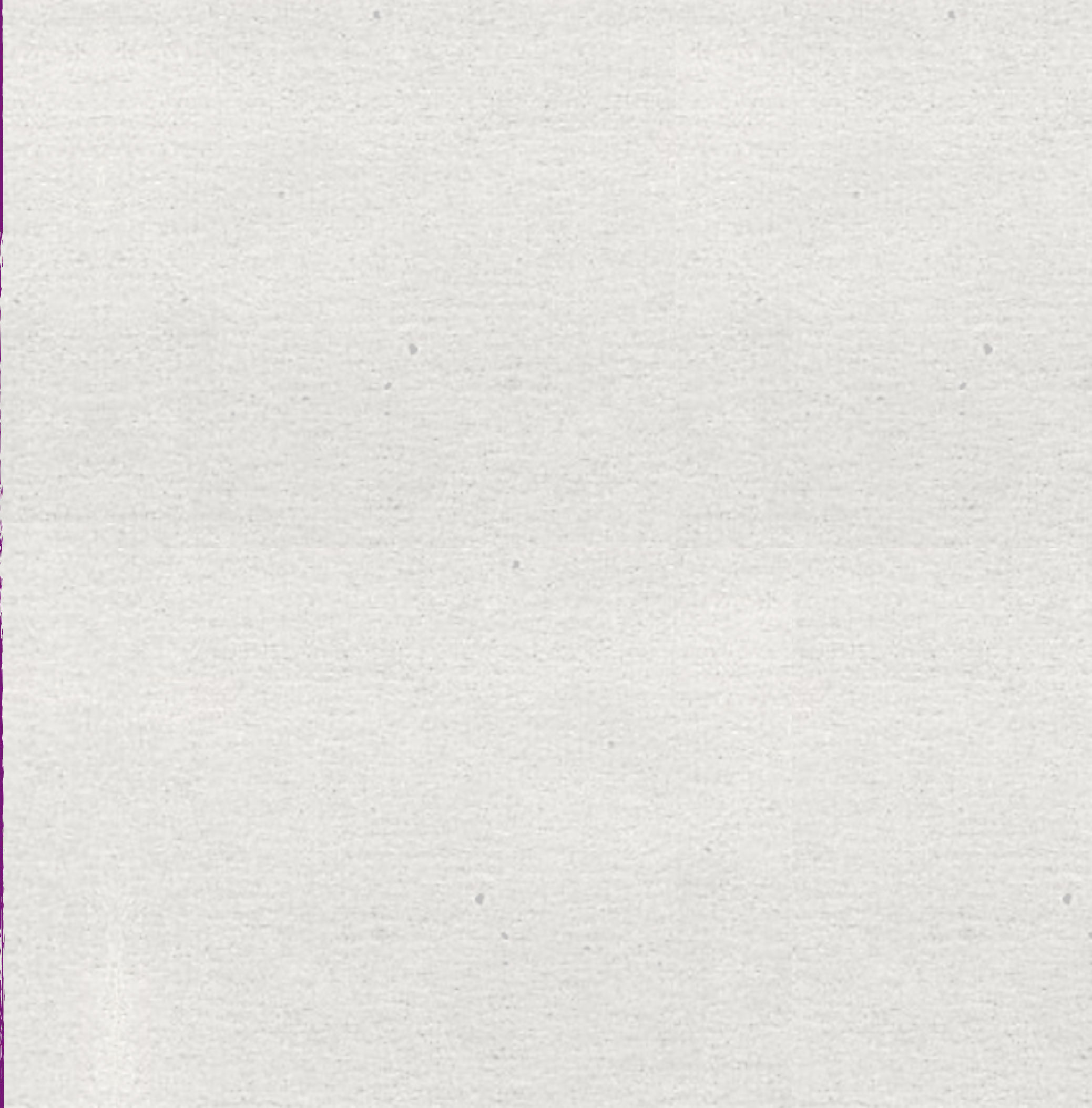

1936 - 2016

Recientemente redescubierta poema de Flor Cernuda

Un poema escrito a finales de 1970 por la poeta española Flor Cernuda fue encontrado recientemente entre los papeles de un veterano holandés del Batallón del 12 de Febrero (*12 Februar*) y un veterano estadounidense del Batallón Lincoln.

El poema es el homenaje de una poeta española a las Brigadas Internacionales, así como un tributo adecuado en este 80 Aniversario de la formación de las Brigadas.

Recently rediscovered poem by Flor Cernuda

A poem written in the late 1970's by the Spanish poet Flor Cernuda was recently found among the papers of a Dutch veteran of the 12 Februar Battalion and an American veteran of the Lincoln Battalion.

The poem is a Spanish poet's homage to the IB's, and a fitting tribute on this 80th anniversary of the Brigades' formation.

Gedicht van Flor Cernuda onlangs herontdekt

Onlangs werd een gedicht gevonden in de papieren van een Nederlandse veteraan van het 12 Februar Bataljon en een Amerikaanse veteraan van het Lincoln Bataljon. Het gedicht was in de late jaren zeventig geschreven door de Spaanse dichteres Flor Cernuda.

Het gedicht is een hommage aan de Internationale Brigades en is daardoor een passend eerbetoon aan de 80ste verjaardag van de oprichting van de Brigades.

Una poesia di Flor Cernuda, recentemente riscoperta

Una poesia scritta alla fine degli anni '70 dalla poetessa spagnola Flor Cernuda è stata recentemente trovata tra le carte di un veterano olandese del battaglione 12 Februar e di un veterano americano del battaglione Lincoln.

La poesia è un omaggio alle Brigate Internazionali e un giusto tributo all'80° anniversario della loro formazione

Récemment Redécouvert Poème de Flor Cernuda

Un poème écrit à la fin des années 1970 par la poétesse Flor Cernuda a été récemment découvert parmi les papiers d'un ancien combattant néerlandais du bataillon du 12 février et d'un ancien combattant américain du bataillon Lincoln.

L'œuvre est un hommage de la poétesse aux Brigades internationales et sa découverte souligne d'autant plus dignement le 80e anniversaire de la formation des Brigades.

Gedicht von Flor Cernuda unlängst wiederentdeckt

Unlängst wurde unter den Papieren eines niederländischen Veteranen des 12-Februar-Bataillons und eines US-amerikanischen Veteranen des Lincoln-Bataillons ein Gedicht gefunden. Das Gedicht ist in den späten siebziger Jahren von der spanischen Dichterin Flor Cernudas verfasst worden.

Das Gedicht ist eine Hommage an die Internationalen Brigaden und somit eine passende Ehrerweisung an den 80. Jahrestag der Gründung der Brigaden.

*N*osotros éramos
nosotros somos
nosotros estaremos

1936 - 2016

Las Brigadas Internacionales

¿Qué no sabes quién eran?
Que sí, pero que no ...
Que tu flamante juventud no atiende
A "cuentos"
Ni escucha "batallitas"
No fueron batallitas. Fueron ¡gestas!
Qué sabes tú, qué sabes, de
Aquella juventud que llegó a España
Un siete de Noviembre:
El pecho firme, la cabeza enhiesta
¡España está en peligro, hay que salvarla!
Y se abrazaron a nuestra bandera,
Y lucharon codo a codo con los nuestros
Como rosas al viento de la guerra
Callendo en nuestras tierras malheridas
Como fértil semilla de dura sementera.

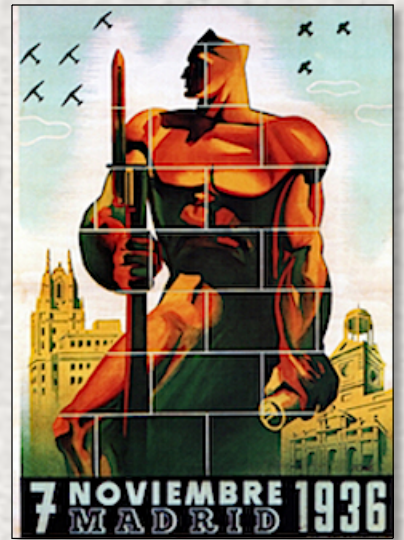
Oíste, alguna vez, decir:
Jaén, Andújar, Teruel y Belchite.
Guadalajara, Sigüenza,
Casa de Campo y Brunete...
Sin sentir como fuego por las venas?

Allí triunfaron o dejaron
Las charcas ensanchadas.
Y surcos en los cerros,
Y en los llanos montañas
Con su sangre y sus cuerpos

Los Thaelmann, los Rakosi,
Los Lincoln, Garibaldi y Andre Marty, y Nanetti,
Y Beimler, y Lukacz, y Togliatti,
Y Gallo y Hans y Walter
Y Longo, y Carlos, el comandante.

¡Claro que le conoces!
Tú mismo le cantare, muchas veces,
Sin pensarlo,
Con esa musiquilla que decia:
"...con el Quinto, Quinto, Quinto,
con el Quinto Regimiento
con el comandante Carlos, no hay milicianos con miedo"

¿Lo has entendido ahora?
Te lo cuenta tu madre.
Estos, y muchos, muchos, fueron "los Internacionales"
"No podremos ya vivir tranquilos, sabiendo que
en un rincon del mundo se asesina a un pueblo libre."
"La libertad de España es nuestro honor,
nuestro corazón es internacional"

Flor Cernuda

*Wir waren
ir sind
ir werden sein*

1936 - 2016

Die Internationale Brigaden

Du weißt nicht, wer sie waren?
Hast Du, wunderbare Jugend,
nicht gehört von "Geschichten"?
Oder hast Du nichts gehört
über "kleine Schlachten ..."?
Sie waren keine "kleine Schlachten". Sie waren Heldentaten!
Ach, was weißt Du von jener Jugend,
Die an einem 7. November nach Spanien kam.
Mit fester Brust, die Stirne hoch erhoben
Sie traten unter unsere Fahnen
Und kämpften mit uns,
Schulter an Schulter.
Wie Rosen fielen sie im Sturm des Krieges
In unsere schwer verwundete Erde
Als fruchtbarer Samen dieser schweren Saat.

Hörtest Du bisweilen sagen von:
Jaen, Andujar, Teruel und Belchite.
Guadalajara, Siguenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo und Brunete ...
Ohne zu spüren Feuer in den Adern?

Dort triumphierten sie, oder gelassen hinter sich
In erweiternden Pfützen,
In den Rillen der Hügel,
Und auf den Hochebenen
ihr Blut und ihre Körper.

Die Thälmanns und Rakosi,
Die Lincolns, Garibaldis und Andre Marty und Nanetti,
Und Beimler, und Lukacz und Togliatti,
Und Gallo und Hans und Walter,
Und Longo und Carlos, der Kommandant.

Klar, dass Du ihn kennst!
Du selbst sangst es, viele Male,
Ohne viel nachzudenken, das kleine Lied:
“...mit dem fünften, fünften, fünften,
Mit dem fünften Regiment,
Mit dem Kommandanten Carlos
Gibt es keine furchtsamen Milicianos!"

Hast Du es jetzt verstanden?
Dies sagte Dir Deine Mutter.
Das und viele, viele, mehr,
Waren die “Internationalen”
"Wir können nicht in Ruhe leben
Wenn ein freies Volks gemordet wird".
"Spaniens Freiheit heisst jetzt unsere Ehre,
Unser Herz ist international."

Flor Cernuda

*We were
e are
e will be*

1936 - 2016

The International Brigades

Don't you know who they were?
Didn't you, wonderful youth,
listen to "stories"?
Or, didn't you
Hear about "little battles..."?
They weren't "little battles". They were heroic deeds!
Oh, what do you know of those youths,
who came to Spain on the 7th of November?
They were brave and strong.
Spain is in danger, you have to save her!
So they went under our flags,
And fought with us
Shoulder to shoulder.
They fell like roses in the wind of war
Over our heavily wounded earth
Like fertile seeds on a hard sown land.

When you heard:
Jaen, Andujar, Teruel and Belchite.
Guadalajara, Sigüenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo and Brunete...
Didn't you feel fire flowing through your veins?

There they triumphed, or they left,
In widening pools,
In the grooves of the hills,
And on the mountain plains
The blood and the bodies of:

The Thaelmann and Rakosi,
The Lincoln, Garibaldi and Andre Marty, and Nanetti,
And Beimler, and Lukacz, and Togliatti,
And Gallo and Hans and Walter
And Longo, and Carlos, the Commander.

Of course, you know them!
You even sang about them many times,
Without thinking much about it,
The little song that says:
"...With the Fifth, Fifth, Fifth,
With the Fifth Regiment,
With Commander Carlos, there are no milicianos with fear!"

Do you understand it now?
It's your mother telling you about this.
These and many, many others were "The Internationals".
"We cannot live in peace knowing that somewhere in the world,
free people are being murdered".
"Spain's liberty is our honor,
Our heart is international".

Flor Cernuda

*Wij waren
wij zijn
wij zullen zijn*

1936 - 2016

De Internationale Brigades

Je weet niet, wie ze waren?
Heb je, prachtige jeugd,
Nog nooit gehoord van de "verhalen"?
Of heb je niet gehoord
van de "kleine veldslagen ..."?
Het waren geen “kleine veldslagen”. Ze waren heldendaden!
Ach, wat weet je van die jeugd
Die op een 7e november naar Spanje kwam.
Met vaste borst, de hoofden fier geheven,
Ze schaarden zich onder onze vlaggen
En streden met ons,
Schouder aan schouder.
Als rozen vielen ze in de storm van de oorlog
In onze zwaar gewonde aarde
Als vruchtbaar zaad van dit zware gewas.

Hoorde je soms gewagen van:
Jaen, Andujar, Teruel en Belchite.
Guadelajara, Siguenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo en Brunete...
Zonder vuur in je aderen te voelen?

Daar triomfeerden of lieten zij achter,
In wijder wordende plassen,
In de groeven van de heuvels,
En op de hoogvlaktes
Hun bloed en hun lichamen.

De Thälmanns en Rakosi's,
De Lincolns, Garibaldi's en André Marty en Nanetti,
En Beimler en Lukacz en Togliatti,
En Gallo en Hans, en Walter
En Longo en Carlos, de commandant.

Natuurlijk ken je die!
Je zong het, vele keren,
Zonder veel na te denken, dat kleine lied:
"...met het vijfde, vijfde, vijfde,
Met het vijfde regiment,
Met de commandant Carlos
Zijn er geen bange milicianos!"

Heb je het nu begrepen?
Dat, zei je moeder je,
Dat en velen, velen meer,
Waren de "Internationalen"
"Wij kunnen niet in rust leven
Als een vrij volk wordt vermoord".
"Spanjes vrijheid heet nu onze eer,
Ons hart is internationaal."

Flor Cernuda

*ous étions
ous sommes
ous serons*

1936 - 2016

Les Brigades Internationales

Tu ne les connais pas?

Si..., mais non...

Car ta fougueuse jeunesse se moque des “histoires”,
Elle ferme ses oreilles aux “petit batailles”

Ce n’étaient pas des “petit batailles”, mais des gestes!

Qu’en sais-tu, toi? Que sais-tu,

De ces jeunes gens qui sont arrivés en Espagne

un sept Novembre:

le cœur vaillant et la tête haute.

L'Espagne est en danger, il faut la sauver!

Et ils embrassèrent notre drapeau,

Et combattirent à coude avec les nôtres,

comme roses au vent de la guerre,

ils sont tombés sur nos terres blessées,

comme semence fertile sur de durs labours.

As-tu, parfois, entendu citer:

Jaen, Andùjar, Teruel et Belchite,

Guadalaraja, Sigüenza,

Madrid et la Universitaria

Casa de Campo et Brunete...

Sans ressentir comme du feu dans tes veines?

C'est là qu'ils ont vaincu, ou bien

Laissé des flaques profondes,

Et rainures par les collines,

Les plaines et les montagnes,

Avec leur sang et leurs corps

Les Thaelman, les Rakosi,

Les Lincoln, Garibaldi et André Marty, et Nanetti

Et Beimler, et Lukacz, et Togliatti,

Et Gallo et Hans et Walter

Et Longo, et Carlos le commandant.

Bien sûr tu le connais!

Toi-même tu l’as chante, bien souvent,

Sans t’en rendre compte, avec cette musique qui disait:

"...avec le Cinquième, Cinquième, Cinquième

Avec le Cinquième Régiment

Avec le commandant Carlos,

Pas de milicien qui ait peur”

Tu as compris maintenant?

C'est ta mère qui te le raconte.

Eux et bien d’autres, nombreux, nombreux étaient les

"internationaux"

"Nous ne pourrons vivre tranquilles, sachant que dans un
coin du monde on assassine un peuple libre"

"La liberté de l'Espagne est notre honneur,

Notre cœur est international".

Flor Cernuda

*oi eravamo
oi siamo
oi saremo*

1936 - 2016

Le Brigate Internazionali

Non sapete chi erano?
Non avete, meravigliosi giovani,
Ascoltato le "storie"?
O, non avete sentito
Parlare di "piccole battaglie..."?
Non erano “piccole battaglie”. Erano gesta eroiche!
Oh, cosa sapete di quei giovani, che sono venuti in Spagna
il 7 novembre?
Erano coraggiosi e forti.
La Spagna è in pericolo, bisogna salvarla!
Così, coperti dalle nostre bandiere,
Hanno combattuto con noi
Spalla a spalla.
Sono caduti come rose nel vento della guerra
Sulla nostra terra gravemente ferita
Come semi fertili su un terreno duramente seminato.

Quando sentivate:
Jaen, Andujar, Teruel e Belchite.
Guadalajara, Sigüenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo e Brunete...
Non sentivate il fuoco scorrere nelle vostre vene?

Lì hanno trionfato, o se ne sono andati,
In gruppi sempre più ampi,
Nelle scanalature delle colline,
E sulle pianure di montagna
Il sangue e i corpi di:

Thaelmann e Rakosi,
Lincoln, Garibaldi e Andre Marty, e Nanetti,
E Beimler, e Lukacz, e Togliatti,
E Gallo e Hans e Walter
E Longo, e Carlos, il Comandante.

Sicuramente li conoscete!
Avete addirittura cantato di loro tante volte,
Senza pensarci troppo,
Il piccolo canto che fa:
"...Con il Quinto, Quinto, Quinto,
Con il Quinto Regimiento",
Con Carlos il Comandante, non ci sono miliziani timorosi!

Lo capite ora?
È la vostra madre a raccontarvelo.
Questi e molti, molti altri erano "Gli internazionali".
"Non possiamo vivere in pace sapendo che, da qualche
parte nel mondo, persone libere vengono uccise".
"La libertà della Spagna è il nostro onore,
Il nostro cuore è internazionale".

Flor Cernuda

*B*yliśmy,
jesteśmy i
będziemy

1936 - 2016

Brygady Międzynarodowe

Nie wiesz, kim byli?
Czyś ty, cudowna młodzieży,
nie słuchała "opowieści"?
A może nie słyszałaś
o "małych bitwach"... ?
To nie są "małe bitwy". To czyny bohaterskie!
O, cóż ty wiesz o tych młodych,
co przybyli do Hiszpanii siódmego listopada?
Byli dzielni i silni.
Hiszpania jest w opałach, musicie ją ocalić!
Więc poszli pod naszymi flagami
I walczyli z nami
Ramię w ramię.
Padali jak róże od wichrów wojny
Na naszą poharataną ziemię,
Jak pełne nasiona na twardą, trudną rolę.

Kiedy słyszałaś:
Jaen, Andujar, Teruel i Belchite,
Guadalajara, Sigüenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo i Brunete...
Czy nie czułaś, jak ogień płynie ci w żyłach?
Tam triumfowali albo odeszli,
W głębokich stawach,
W gajach porastających wzgórza,
Na wyżynach i w górach
Ich krew i ich ciała.

Thaelmann i Rakosi,
Lincoln, Garibaldi i Andre Marty, i Nanetti,
I Beimler, i Lukacz, i Togliatti,
I Gallo, i Hans, i Walter
I Longo, i Carlos dowódca.

Pewnie, że ich znasz!
Wiele razy nawet o nich śpiewałaś,
Nie myśląc o tym wiele,
W krótkiej piosence:
“...Razem z piątym, piątym, piątym pułkiem”.
Pod dowódcą Carlosem nie ma Milicianos, którzy się boją!

Czy teraz rozumiesz?
Mówi wam o tym wasza matka.
Ci właśnie i wielu, wielu innych – to byli "Międzynarodowi".
"Nie możemy żyć w pokoju, wiedząc, że gdzieś na świecie
morduje się wolny lud".
"Honor Hiszpanii to nasz honor,
Nasze serce jest międzynarodowe."

Flor Cernuda

*Byli jsme,
jsem a
budeme*

1936 - 2016

Mezinárodní brigády

Nevíš, o kom je řeč?

Ještě jsi neslyšel, mladíku,

o jejich příběhu?

Ani o jejich "malých bitvách"?

Ale to nebyly "malé boje". Byly to hrdinské činy!

Ach, co víš o těch mladých, kteří 7. listopadu přišli do Španělska?

Byli stateční a silní:

Španělsko je ohroženo, musíte ho zachránit!

S vypjatými prsy, s hrdě zdviženými čely,

spěchali pod naše prapory,

a bojovali spolu s námi, bok po boku.

Byli jako růže ve smršti války,

která se hnala naší zmrzačenou zemí,

jako úrodná semínka v dobře osetém poli.

Když slyšíš:

Jaen, Andujar, Teruel a Belchite.

Guadalajara, Sigüenza,

Madrid, Universitaria,

Casa de Campo a Brunete...

Necítíš, jak ti v žilách proudí oheň?

Tam vítězili, nebo nechali

v blátě a loužích,

v úvozech kopců,

na horských pláních

svoji krev a svá těla.

Thälmann a Rákosi,

Lincoln, Garibaldi a André Marty, a Nanetti,

a Beimler, a Lukács a Togliatti,

a Gallo, a Hans a Walter,

a Longo, a Carlos, velitel.

Jistě – znáš je!

Dokonce jsi o nich mnohokrát zpíval,

aniž bys o tom příliš přemýšlel,

krátkou písničku:

"...s pátým, pátým, pátým,

s pátým plukem,

a velitelem Carlosem, kde mezi milicionáři není žádný

zbabělec."

"Už tomu rozumíš?",

ptala se tě tvoje matka.

Oni, a mnozí další, byli "interbrigadisté".

"Nemůžeme žít v klidu s vědomím, že někde ve světě jsou vraždění svobodní lidé."

Svoboda Španělska je naší ctí,

naše srdce jsou mezinárodní.

Flor Cernuda

**Мы были,
есть
будем**

1936 - 2016

Интернациональные бригады

Разве Вы не знаете, кем они были?
Слышали ли Вы, замечательная молодежь, рассказы о них?
Слышали ли Вы о малых сражениях?
Они не были "малыми сражениями". Они были героическими подвигами!
Ах, что Вы знаете о тех молодых людях, которые приехали в Испанию 7-го Ноября?
Они были храбры и сильны.
Испания в опасности, Вы должны спасти ее!
И они пошли под нашими флагами,
И воевали вместе с нами
Плечом к плечу.
Они пали в боях, как розы на ветру войны
На нашу смертельно раненую землю
Как плодородные семена на твердую посеявшую землю.

Когда Вы слышали:
Хаен, Андухар, Теруэль и Белчите.
Гвадалахара, Сигэнса,
Мадрид, Университария,
Каза де Кампо и Брунете ...
Разве Вы не чувствовали, что огонь течет по вашим венам?

Там они одержали победу или пали в бою,
На просторах озер,
В ущельях холмов,
И на горных равнинах
Их кровь и их тела.

Телманцы и Рэкозцы,
Линкольнцы, Гарибальдцы и Андрэ Мартинцы и Нанеттинцы,
И Баймлерцы, и Лукашцы и Тольяттицы,
И Галло и Ханс и Вольтер
И Лонго, и командир Карлос.

Конечно, Вы знаете их!
Вы даже пели о них много раз,
Не очень задумываясь об этом,
Песенка, в которой говорится:
"... с пятым, пятым, пятым,
С пятым полком",
С командиром Карлосом не страшны никакие военные милиционеры
Вы понимаете теперь?

Об этом рассказывает Вам мать.
Они и многие, многие другие были именно те
"Интернационалисты".
Мы не можем жить спокойно, зная, что где-то на земле убивают свободных людей!
"Свобода Испании - наша честь, Наше сердце интернационально"

Flor Cernuda

*Vi er
i vil være*

1936 - 2016

De Internationale Brigader

Ved du ikke, hvem de var?
Lyttede du ikke, skønne ungdom, til "historier"?
Hørte du ikke om "de små slag..."?
De var ikke "små slag". De var heroiske kampe!
Men, hvad ved du i det hele taget om disse unge mennesker,
der kom til Spanien den 7. november?
De var modige og stærke.
Spanien er i fare, I er nødt til at hjælpe!
De meldte sig under vores faner,
Og de kæmpede sammen med os
Skulder ved skulder.
De faldt som roser i krigens malstrøm
På vor blodige muld
Som frugtbare frø på en frosthård jord.

Da du hørte:
Jaén, Andújar, Teruel og Belchite.
Guadalajara, Sigüenza.
Madrid, Universitetet,
Casa de Campo og Brunete...
Mærkede du da ikke ilden skyde gennem dine årer?

Det var dér, de sejrede eller efterlod,
På den bloddrukne jord,
I bjergenes kløfter,
Og på højsletterne
Deres kroppe og blod.

Thaelmann og Rakosi,
Lincoln, Garibaldi og Andre Marty og Nanetti,
Og Beimler, og Lukacz og Togliatti,
Og Gallo og Hans og Walter
Og Longo og kommandanten Carlos.

Selvfølgelig kender du dem!
Du har endda sunget om dem mange gange,
Uden at skænke det en tanke,
Den lille sang med ordene
"...Med det Femte, Femte, Femte
Med det Femte Regiment",
Med kommandant Carlos er ingen soldater grebet af frygt!

Forstår du det nu?
Det er din mor, der fortæller om det.
Dem og mange, mange flere var "De Internationale".
"Så længe frie mennesker myrdes et eller andet sted i
verden, kan vi ikke leve et liv i fred".
"Spaniens frihed er vor ære,
Vort hjerte er internationalt".

Flor Cernuda

*Vi var
Vi är
Vi kommer att vara*

1936 - 2016

Internationella brigaderna

Vet du inte vilka de var?
Jo, men inte exakt...
Är du upptagen av annat?
Har du, flammande ungdom,
Inte tid att lyssna till "berättelserna"?
Har du inte ens hört om "slagen"?
Det var inga skärmytslingar. Det var hjältedåd!
Vad vet du, vad känner du till, om de ynglingar
som kom till Spanien den sjunde november?
Med mod i bröstet och huvudet högt.
Spanien är i fara, hon måste räddas!
Och de omfamnade vår fana,
och kämpade vid vår sida.
Som rosor i krigets vindar
Föll de på vår svårt sargade jord
Som livskraftiga frön i den utarmade jorden.

Hörde du någon gång nämnas:
Jaen, Andujar, Teruel och Belchite.
Guadalajara, Sigüenza,
Madrid, Universitaria,
Casa de Campo och Brunete...
Utan att känna elden strömma genom ådrorna?

Där de segrade eller lämnade efter sig
Vida dammar
Och fårade kullar
Och på slätterna reste de berg
Med sitt blod och sina kroppar.

Thälmann och Rakosi,
Lincoln, Garibaldi och Andre Marty, och Nanetti,
Och Beimler, och Lukacz, och Togliatti
Och Gallo och Hans och Walter
Och Longo, och Carlos, befälhavaren.

Visst känner du till honom!
Du har sjungit om honom många gånger.
Utan att tänka så mycket på det,
I den där lilla sången som lyder:
"... med det femte, femte, femte,
med det femte regementet
med befälhavare Carlos finns det inga rädda milismän!"

Har du förstått nu?
Det som din mor berättade för dig.
Dessa och många, många fler var "De internationella".
"Vi kan inte leva i välmåga
när ett fritt folk mördas i en annan del av världen"
"Spaniens frihet är vår heder,
Vårt hjärta är internationellt."

Flor Cernuda

*Bhē muid,
Tā muid
eidh muid*

1936 - 2016

Na Briogáidí Idirnáisiúnta

Nach eol duit cérbh iad?
Nár éist tú, a mhacaoimh an iontais,
Nár éist tú leis na "scéalta"?
Nó an é nár chuala tú
I dtaobh na "mionchathanna" . . .?
Níorbh aon mhionchathanna iad ach éachtaí!
Ó, cén t-eolas atá agatsa ar na hógánaigh úd
A thug aghaidh ar an Spáinn ar an 7ú Samhain?
Calma lúfar a bhíodar.
Tá an Spáinn i mbaol, caithfear í a tharrtháil!
D'imíodar faoi na bratacha seo againne
Is throideadar linn
Gualainn le gualainn
Mar rósanna i ngaotha an áir do thit
Ar ár ndomhan leonta
Ina síolta torthúla ar thalamh a treabhadh go dian.
Nuair a chuala tú:

Jaen, Andujar, Teruel is Belchite.
Guadalajara, Siguenza,
Maidrid, Universitaria,
Casa de Campo agus Brunete...
Nár bhraithis lasracha id' chuisle?
Is ann a bhí acu an bua, nó is ann
A d'fhágadar i gcró-locháin chuilitheacha
Ar chlaiseanna na gcnoc
Agus ar mhánna sléibhe
Fuil is colainn
Thaelmann is Rakosi,
Lincoln, Garibaldi agus Andre Marty, is Nanetti,
Beimler, is Lukacz, is Togliatti,
Agus Gallo is Hans is Walter
Agus Longo, is Carlos, an Ceannasaí.

Cinnte tá a fhios agat cé hiad!
Nach minic a chanais a ngaisce,
Gan smaoineamh mórán ina thaobh,
An t-amhráinín a deir:
"...An Cúigiú, an Cúigiú, an Cúigiú
An Cúigiú Reisimint,
Faoin gCeannasaí Carlos, is na *milicianos* ann
Gan eagla!"

An dtuigeann tú anois é?
Is í do mháthair atá á rá leat.
Iad siúd is a thuilleadh nach iad
B'in iad na hIdirnáisiúnaigh.
"Níl síth i ndán dúinn agus a fhios againn
Go bhfuil saoránaigh á ndúnmharú."
"Ár n-onóir í saoirse na Spáinne
Idirnáisiúnta atá ár gcroí."

Flor Cernuda

Flor Cernuda

Unas palabras acerca de la poeta

Flor Cernuda nació en 1918 y creció en Villacañas, Toledo. A una temprana edad ella trabajó para el Socorro Rojo Internacional. Ella se afilió al Partido Comunista. Durante la Guerra Civil Española ella se hizo integrante del Comité Ejecutivo Nacional del Socorro Rojo Internacional. En 1939, ella fue encerrada en prisión y aguantó horrores inexplicables bajo el régimen fascista. Ella recibió el perdón en 1942 y fue desterrada por un año a Portugalete.

El 1949, Flor se casó, y ella y su esposo trabajaron clandestinamente en el Partido Comunista en oposición al régimen de Franco, sobreviviendo de la mejor manera en que pudieron. En 1962 su esposo fue arrestado y torturado por sus actividades en oposición al régimen. En 1977, ella fue arrestada por apoyar la amnistía para los prisioneros políticos. Ella empezó a escribir poesía como un medio de resistencia política.

Flor trabajó para los Amigos de la UNESCO, y después, fue cofundadora de la Asociación de Derechos Humanos de España. Ella estuvo en una silla de ruedas por los últimos 15 años de su vida debido a lesiones en las piernas sufridas en prisión. Durante sus últimos años, su memoria se hizo borrosa, pero cuando fue visitada por un amigo durante este tiempo, ella le dijo adiós con su puño levantado. Ella murió a la edad de 95.

A word about the poet

Flor Cernuda was born in 1918 and grew up in Villacañas, Toledo. At a young age she worked for International Red Aid. She joined the Communist Party. During the Spanish Civil War she became a member of the National Executive Committee of International Red Aid. In 1939, she was imprisoned and endured unspeakable horrors under the fascist regime. She was pardoned in 1942, and banished for one year to Portugalete.

In 1949, Flor married, and she and her husband worked clandestinely in the Communist Party in opposition to the Franco regime, surviving as best they could. In 1962 her husband was arrested and tortured for his activities opposing the regime. In 1977, she was arrested for supporting amnesty for political prisoners. She began to write poetry as a means of political resistance.

Flor worked for the Friends of UNESCO, and later, was a cofounder of the Human Rights Association of Spain. She was in a wheelchair for the last 15 years of her life due to leg injuries in prison. During her last years, her memory got blurred, but when visited by a friend during this time, she said goodbye with her fist raised. She died at age 95.

Ein paar Worte zur Dichterin

Flor Cernuda wurde 1918 geboren und wuchs in Villacañas, Toledo, auf. Schon im jungen Alter arbeitete sie für die Internationale Rote Hilfe und wurde sie Mitglied der kommunistischen Partei in Spanien. Während des Bürgerkrieges war sie Mitglied des nationalen Exekutivkomitees der Internationalen Roten Hilfe. 1939 wurde sie verhaftet und erlitt sie die Schrecken des faschistischen Regimes. 1942 wurde sie „begnadigt“ und wurde sie für ein Jahr nach Portugalete verbannt.

Flor heirate im Jahre 1949. Zusammen mit ihrem Mann arbeitete sie heimlich für die kommunistische Partei gegen das Franco-Regime und versuchten sie, so gut es eben ging, zu überleben. 1962 wurde ihr Mann für seinen Widerstand gegen das Regime verhaftet und gefoltert. Selbst wurde sie noch im Jahre 1977 bei einer Aktion für Amnestie für die politischen Gefangenen festgenommen. Damals fing sie an, Poesie als Mittel des politischen Widerstandes zu schreiben.

Flor arbeitete für Freunde der UNESCO und war später Mitbegründerin der Assoziation der Menschenrechte in Spanien. Infolge der Verletzungen die ihr während der Haft beigebracht wurden, war sie in den letzten fünfzehn Jahren ihres Lebens an ihren Rollstuhl gefesselt. In ihren letzten Jahren verblasste ihr Gedächtnis. Aber als sie in jener Zeit von einem Freund besucht wurde, verabschiedete sie sich mit erhobener Faust. Sie verschied im Alter von fünfundneunzig Jahren.

Een paar woorden over de dichteres

Flor Cernuda werd geboren in 1918 en groeide op in Villacañas, Toledo. Al op jonge leeftijd werkte zij voor de Internationale Rode Hulp en werd zij lid van de communistische partij in Spanje.

Tijdens de burgeroorlog was zij lid van het nationale uitvoerend comité van de Internationale Rode Hulp. In 1939 werd zij gevangen genomen en onderging zij de verschrikkingen van het fascistische regime. In 1942 kreeg zij “gratie” en werd zij voor een jaar verbannen naar Portugalete.

Flor trouwde in 1949. Samen met haar man werkte zij clandestien voor de communistische partij tegen het Franco regime en probeerden zij zo goed als zij konden te overleven. In 1962 werd haar man gearresteerd en gemarteld voor zijn verzet tegen het regime. Zelf wordt ze nog in 1977 gearresteerd bij een actie voor amnestie voor politieke gevangenen. Ze begon toen poëzie te schrijven als een middel van politiek verzet.

Flor werkte voor Vrienden van UNESCO en was later medeoprichtster van de Associatie van Mensenrechten in Spanje. Door verwondingen opgedaan tijdens haar gevangenschap was zij de laatste 15 jaar van haar leven gebonden aan haar rolstoel. Tijdens haar laatste jaren werd zij vergeetachtig. Maar toen zij in die tijd bezocht werd door een vriend, nam ze afscheid met haar vuist omhoog. Ze overleed op 95 jarige leeftijd.

Una parola sulla poetessa

Flor Cernuda nacque nel 1918 e trascorse la sua infanzia a Villacañas, Toledo. Da giovane lavorò per il Soccorso Rosso Internazionale. Si unì al Partito Comunista e durante la Guerra Civile spagnola e diventò membro del Comitato Esecutivo Nazionale del Soccorso Rosso Internazionale. Nel 1939, fu imprigionata sotto il regime fascista subendo orrori indicibili. Ebbe la grazia nel 1942 e fu esiliata per un anno nella città di Portogalete.

Nel 1949, Flor si sposò ed assieme al marito lavorò clandestinamente nel Partito Comunista in opposizione al regime di Franco, sopravvivendo al meglio delle loro possibilità. Nel 1962 suo marito fu arrestato e torturato per le sue attività di opposizione al regime. Nel 1977, fu arrestata per aver appoggiato l'amnistia per i prigionieri politici. Cominciò così a scrivere poesie come mezzo di resistenza politica.

Flor lavorò per il Patto di Amicizia dell'UNESCO e più tardi fu tra i fondatori dell'Associazione per i Diritti Umani in Spagna. Trascorse gli ultimi 15 anni di vita sulla sedia a rotelle a causa delle ferite alle gambe riportate durante la prigionia. Durante gli ultimi anni la sua memoria divenne offuscata, ma quando i suoi amici le facevano visita, salutava con il pugno alzato. Morì a 95 anni.

Un mot sur la poétesse

Flor Cernuda est née 1918 et a grandi à Villacañas dans la province de Tolède. À un jeune âge, elle travaille pour le Secours rouge international et joint plus tard le parti communiste. Pendant la Guerre civile espagnole, elle devient membre du comité de direction national du Secours rouge international. En 1939, elle est emprisonnée et subit les horreurs du régime fasciste. Elle reçoit son pardon en 1942, mais elle est envoyée en exil pendant un an à Portogalete.

En 1949, Flor se marie. Son mari et elle travaillent alors clandestinement pour le parti communiste qui s'oppose au régime de Franco, et survivent comme ils le peuvent. En 1962, son mari est arrêté et torturé en raison de ses activités d'opposition au régime. En 1977, elle est arrêtée à son tour pour avoir ouvertement donné son appui à l'amnistie des prisonniers politiques. Elle commence alors à écrire comme moyen d'action de résistance politique.

Flor a travaillé pour les Amis de l'UNESCO et cofondé plus tard l'Association des droits de l'Homme d'Espagne. Elle a passé les 15 dernières années de sa vie dans un fauteuil roulant, une séquelle des blessures aux jambes qu'elle a subies en prison. Sa mémoire s'est affaiblie vers la fin de sa vie, mais lors de la visite d'un ami au cours de ses dernières années, c'est en levant le poing qu'elle lui a dit au revoir. Elle est morte à l'âge de 95 ans.

Special thanks: A.W. Christiansen, G. Gonggrijp, C. Keller, G. Wever, E. Martin-Hernandez, J. Galdamez, Z. Maršálek, B. Wallebom, P. Hjorthén, G. Rosenstock

Editors, Design: N.Phillips (FFALB), R. Dijkstra (Spanje 1936 - 1939)

I.B. 1936 - 2016, V1.3b , Amsterdam, New York, 2016